

– витримання загального стилю або теми на всіх сторінках веб-сайту, для того, щоб він сприймався цілісно і гармонійно.

Список використаних джерел:

1. Берд Дж. Веб-дизайн: руководство разработчика / Дж. Берд. – СПб.: Питер, 2012. – 224 с.
2. Бородаєв Д. В. Веб-сайт як об'єкт графічного дизайну: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 05.01.03 / Д. В. Бородаєв. – Харківська державна академія дизайну і мистецтв. – Харків, 2004. – 20 с.
3. Молочков В. П. Компьютерная графика для Интернета. Самоучитель / В. П. Молочков. – СПб.: Питер, 2004. – 368 с.
4. Яцюк О. Г. Основы графического дизайна на базе компьютерных технологий / О. Г. Яцюк. – БХВ-Петербург, 2004. – 240 с.

Набок О.М.

аспірант,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

МЕТОДИ РЕФОРМУВАННЯ ПРИПОРТОВИХ ПРОМИСЛОВИХ ТЕРИТОРІЙ У ЗАКОРДОННІЙ ПРАКТИЦІ

Процеси реформування, реновації, відновлення та включення в нову структуру міського середовища існуючих промислових територій, стали у світовій архітектурній практиці частиною містобудівної діяльності, починаючи з середини 70-х років ХХ ст. Постіндустріальний період вимагав перегляду використання існуючих, історичних промислових ділянок, зокрема тих, що межували з водними артеріями. Найяскравіше процес перетворення прибережних індустріальних територій проявлявся у містах Західної Європи та Америки.

Промислові райони, що були розташовані поблизу водних артерій та знаходилися в центральних районах міста, піддавалися реноваційним змінам одними з перших. Промислові підприємства, портові споруди, суднобудівні верфі, складські приміщення, поступово набували нового функціонального змісту.

Аналіз закордонного досвіду дозволив виділити та класифікувати методи реформування припортових територій в залежності від ступеня збереження історичної промислової забудови та способу перетворення існуючого урбаністичного ландшафту.

Для закордонної практики характерний підхід, який базується на поєднанні старої промислової забудови з сучасними архітектурними композиціями. Інколи індустріальна забудова не тільки надає своєрідності міському ландшафту та відіграє у ньому домінуючу роль, а й створює новий, постіндустріальний ландшафт.

Індустріальний ландшафт – це території, що виникли на індустріальному етапі історії розвитку міста, розкривають усі науково-технічні досягнення та

інженерні рішення свого часу, структурно-функціональні особливості технологічних циклів та їх територіальну організацію, тобто все те, що можна назвати індустріальною культурою.

Серед реноваційних методів, які використовуються у світовій архітектурній практиці, для перетворення прибережних промислових територій, слід виділити:

- максимальне збереження індустріального ландшафту;
- часткове збереження індустріального ландшафту;
- локальне збереження окремих об'єктів;
- повне знесення та перепрофілювання території.

Максимальне збереження індустріального ландшафту.

Визначення даного методу має наступні ознаки:

- індустріальна територія не потребує активного інфраструктурного перетворення;
- історична промислова територія відіграє домінуючу роль в структурі даного міського району;
- промислова територія являє собою історико-культурну та архітектурну цінність;
- історична промислова забудова на ділянці має цілісний композиційний образ та гармонійно поєднується з сучасним міським середовищем, що її оточує;
- локальні функціональні зміни ведуться з урахуванням збереження цілісності існуючого індустріального ландшафту.

Метод властивий таким об'єктам як: порт Пуерто-Мадеро (Буенос-Айрес), бухта Велш (Сідней), Доки Альберта (Ліверпуль), Ентерпотдоку (Амстердам).

Часткове збереження промислової забудови.

- промислова територія потребує значних інфраструктурних перетворень;
- наявність на ділянці зон «конфлікту» з навколишнім міським середовищем;
- забудова ділянки немає єдиної, цілісної композиції та є нерівнозначною за історико-культурною цінністю;
- нове будівництво на ділянці гармонійно доповнює історичну забудову та не порушує цілісний образ архітектурно-промислового ансамблю.

Даний метод часткового збереження індустріального ландшафту представляють: історичний порт (Барселона), Коп ван Зюйд (Роттердам), Фрі порт (Копенгаген), Доклендс (Лондон), бухта Сан-Франциско (Каліфорнія), та ін.

Локальне збереження окремих об'єктів.

- в містобудівному аспекті, промисловий комплекс немає історико-культурної цінності на відміну від деяких будівель, що знаходяться на його території;
- збережені об'єкти перетворюються на активні доміанти загальноміського значення;
- здебільшого повне функціональне перепрофілювання промислової забудови та території;

Прикладами методу локального збереження окремих об'єктів можна вважати: галерею Тейт (Лондон), кабельну фабрику Nokia (Хельсінкі), склади (Гамбург), фабрику (Балтимор).

Повне знесення та перепрофілювання території.

- промисловий район немає історико-культурної та архітектурної цінності;

- промислова зона становить загрозу екології та навколишньому середовищу (шкідливе виробництво, зараження території тощо);

- після знесення, територія повністю змінює свою містобудівну, функціональну та архітектурні складову.

- нове будівництво формується під впливом існуючого міського середовища (сучасних транспортних коридорів, пішохідних зв'язків, навколишньої забудови тощо).

Найяскравішим представником методу повного знесення є музей Гугенхайма (Більбао).

Список використаних джерел:

1. Бабуров В. Фламандский upgrade / В. Бабуров. // Архитектурный вестник. – 2008. – С. 92–99.
2. Давыденко Т. Креативный город. Теория и практика воссоздания постиндустриального города / Т. Давыденко. // А.С.С. – 2009. – С. 74–91.
3. Тютюнник Ю. Г. Охрана и заповедание индустриальных ландшафтов / Ю. Г. Тютюнник. // География и природные ресурсы. – 2006. – № 2.
4. Яковлев А. А. Архитектурная адаптация индустриального наследия к новой функции: дис. канд. арх. наук / Яковлев Андрей Андреевич – Нижний Новгород, 2014.
5. Яременко Н. М. Анализ опыта организации застройки набережных // Перспективні напрямки проектування житлових та громадських будівель. Спеціальний випуск: Збірник наукових праць. – К.: Київ ЗНДІЕП. – 2004. – С. 191-193.
6. Яременко Н. М. Архитектурно – планировочная организация прибрежной застройки приморских городов Украины (на примере г. Одесса): дис. канд. арх. наук / Яременко Наталья Михайловна – Киев, 2007.
7. Bruttomesso R. Water and industrial heritage / Rinio Bruttomesso, 1999.
8. Industrial revolution // Architectural Review. – 1994. – С. 8–19.
9. South bank show // Architectural Review. – 1991. – С. 20–25.